

V

(Oznamy)

SÚDNE KONANIA

SÚDNY DVOR EZVO

ROZSUDOK SÚDU

z 21. apríla 2021

vo veci E-2/20

Nórska vláda zastúpená imigračnou odvolacou komisiou [Utlendingsnemnda (UNE)]/L

(Smernica 2004/38/ES – Sloboda pohybu a pobytu – Vyhostenie – Ochrana proti vyhosteniu – Skutočná, existujúca a dostatočne vážna hrozba – Dôležité dôvody verejnej bezpečnosti – Rozhodnutia o zákaze pobytu – Žiadosti o zrušenie rozhodnutí o zákaze pobytu – Podstatná zmena – Nevyhnutnosť – Úmernosť – Základné práva – Právo na rodinný život)

(2021/C 324/11)

Vo veci E-2/20 Nórska vláda zastúpená imigračnou odvolacou komisiou [Utlendingsnemnda (UNE)]/L – ŽIADOSŤ o výklad smernice Európskeho parlamentu a Rady 2004/38/ES z 29. apríla 2004 o práve občanov Únie a ich rodinných príslušníkov voľne sa pohybovať a zdržiavať sa v rámci územia členských štátov v znení prispôbenom na účely Dohody o Európskom hospodárskom priestore na Súd EZVO podaná odvolacím súdom Borgarting (*Borgarting lagmannsrett*) podľa článku 34 Dohody medzi štátmi EZVO o zriadení dozorného úradu a súdu, Súd EZVO v zložení Páll Hreinsson, predseda, Per Christiansen a Bernd Hammermann (sudca spravodajca), sudcovia, vyniesol 21. apríla 2021 rozsudok, ktorého výroková časť znie takto:

1. Rozhodnutia o trvalom zákaze pobytu v zásade nie sú v rozpore s právnymi predpismi Európskeho hospodárskeho priestoru (ďalej len „EHP“) za predpokladu, že spĺňajú podmienky stanovené v článkoch 27 a 28 smernice Európskeho parlamentu a Rady 2004/38/ES z 29. apríla 2004 o práve občanov Únie a ich rodinných príslušníkov voľne sa pohybovať a zdržiavať sa v rámci územia členských štátov, a môžu byť zrušené v súlade s článkom 32 uvedenej smernice. Opatrenie vyhostenia sa musí zakladať na individuálnom preskúmaní. Pokiaľ ide o štátnych príslušníkov krajín EHP, ktorí majú oprávnený pobyt v hostiteľskom štáte počas obdobia dlhšieho ako 10 rokov, podľa článku 27 a článku 28 ods. 3 smernice 2004/38/ES sa môže opatrenie vyhostenia prijať len na základe dôležitých dôvodov verejnej bezpečnosti a za okolností, keď osobné správanie daného jednotlivca predstavuje mimoriadne vážnu hrozbu do takej miery, že opatrenie vyhostenia je nevyhnutné na ochranu jedného zo základných záujmov spoločnosti. Toto sa uplatňuje pod podmienkou, že takúto ochranu nemožno dosiahnuť menej prísnymi opatreniami, vzhľadom na dĺžku pobytu štátneho príslušníka krajiny EHP v hostiteľskom štáte, a najmä na vážne negatívne dôsledky, ktoré takéto opatrenie môže mať pre štátneho príslušníka krajiny EHP a jeho rodinných príslušníkov, ktorí sa riadne integrovali v hostiteľskom štáte. Každé následné rozhodnutie o vyhostení sa musí obmedziť na to, čo je nevyhnutné na ochranu základného záujmu, ktorý má byť týmto vyhostením chránený. Rozhodnutie o vyhostení musí byť v súlade so zásadou úmernosti.
2. Sociálna rehabilitácia štátneho príslušníka krajiny EHP v štáte, v ktorom sa riadne integroval, je vo všeobecnom záujme spoločnosti. Dobré správanie dotknutej osoby počas obdobia odňatia slobody a následne počas obdobia podmienky spolu s ďalšími dôkazmi o opätovnom začlenení sa do spoločnosti pomáhajú zmierniť aktuálnu hrozbu pre verejnú bezpečnosť. Rodina a deti daného jednotlivca vrátane nevlastných detí predstavujú dôležitý aspekt, ktorý treba zohľadniť pri posudzovaní potreby reštriktívneho opatrenia podľa kapitoly VI smernice 2004/38/ES so zreteľom na zásadu úmernosti, najlepšie záujmy dieťaťa a základné práva. Pri posudzovaní potreby vyhostenia musia byť pri celkovom posúdení zohľadnené všetky prípadné alternatívy k vyhosteniu.

3. V zmysle článku 32 smernice 2004/38/ES sa za podstatnú zmenu považuje taká zmena, ktorou zaniká odôvodnenie pôvodného rozhodnutia podľa kapitoly VI smernice o obmedzení slobody pohybu na základe správania jednotlivca. Nemožno predpokladať, že nedôjde k podstatnej zmene správania jednotlivca a každá žiadosť sa musí posudzovať individuálne. Musia sa zohľadniť všetky faktory, ktoré by mohli preukázať podstatnú zmenu správania daného jednotlivca. To bude závisieť od povahy správania jednotlivca a od hrozby, ktorú predstavoval pre spoločnosť. Musia sa zohľadniť všetky dôkazy o tom, že jednotlivec sa zapája do pozitívnych a právnych činností v dôsledku čoho je nepravdepodobné, že by sa táto osoba vrátila k druhu činností, ktoré viedli k jej vyhosteniu. Medzi takéto faktory môžu okrem iného patriť dôkazy o tom, že táto osoba sa zdržiava vykonávaní ďalšej trestnej činnosti, dôkazy o opätovnom začlenení do hostiteľskej spoločnosti, začatie a udržanie trvalej hospodárskej činnosti, výsledky psychologických posúdení, vierohodné vyjadrenia ľútosť, dôkazy o pozitívnom a konštruktívnom zapájaní sa do spoločnosti, a najmä sociálna rehabilitácia štátneho príslušníka krajiny EHP v štáte, do ktorého sa riadne začlenil.
-